

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 124: Bỏ Lai Tịch Diệt, Vốn Không Sanh Diệt, Đâu Còn Niết Bàn

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bỏ lai tịch diệt, vốn không sanh diệt, đâu còn Niết Bàn.】

Đức Thế Tôn vì chúng ta mà giảng Đại Bồ Đề, Đại Niết Bàn, đó là lời phương tiện. Bởi vì chúng sanh có phiền não, nên Phật mới nói đến Bồ Đề, là từ phía đối lập với phiền não mà lập nên một cái [gọi là] Bồ Đề. Bởi vì chúng sanh chấp trước có sanh tử, cho nên Phật mới nói đến một cái Niết Bàn; Niết Bàn là bất sanh bất diệt, là không có sanh tử.

Nếu chúng ta giác ngộ rồi, phiền não không còn nữa, thì xin thưa với chư vị, Bồ Đề cũng chẳng còn. Phiền não đã hết rồi mà vẫn còn muốn có một cái Bồ Đề, thì Bồ Đề lại biến thành phiền não, quý vị lại có thêm một vật (một sự vướng mắc) nữa rồi.

Khi chúng ta đã liễu thoát sanh tử, mà quý vị vẫn còn cho rằng có một cái Niết Bàn, thì Niết Bàn ấy lại biến thành sanh tử. Nó là pháp đối đãi mà kiến lập, một bên đã sụp đổ rồi thì bên kia cũng không còn, điều này nhất định phải biết.

Cho nên Phật dạy chúng ta rằng: “*Pháp thượng ưng xả, hà huống phi pháp*” (Pháp còn nên xả, huống hồ phi pháp). Bồ Đề, Niết Bàn là Phật pháp, [mà] pháp thì cũng phải buông xả, pháp cũng chẳng phải là thật, không thể chấp trước; dùng nó để trị bệnh, bệnh lành rồi thì thuốc cũng không cần nữa.

Bệnh đã lành rồi mà người đó vẫn còn uống thuốc, quý vị thử nghĩ xem, người này có phải là người khỏe mạnh chăng? Người khỏe mạnh thì không cần uống thuốc, người còn uống thuốc thì nhất định là không khỏe mạnh; người khỏe mạnh không cần tắm rửa, người mà ngày nào cũng ăn đồ tắm rửa, thì người đó nhất định không khỏe mạnh.

Làm thế nào để sống được khỏe mạnh? Trước tiên phải tu tâm thanh tịnh, tâm thanh tịnh là nguồn gốc chân thật của sự khỏe mạnh. Phải biết rằng tâm vốn dĩ là thanh tịnh, là tịch diệt; [vốn là] thanh tịnh tịch diệt.